

ИСКУШЕЊА И УСПОМЕНЕ

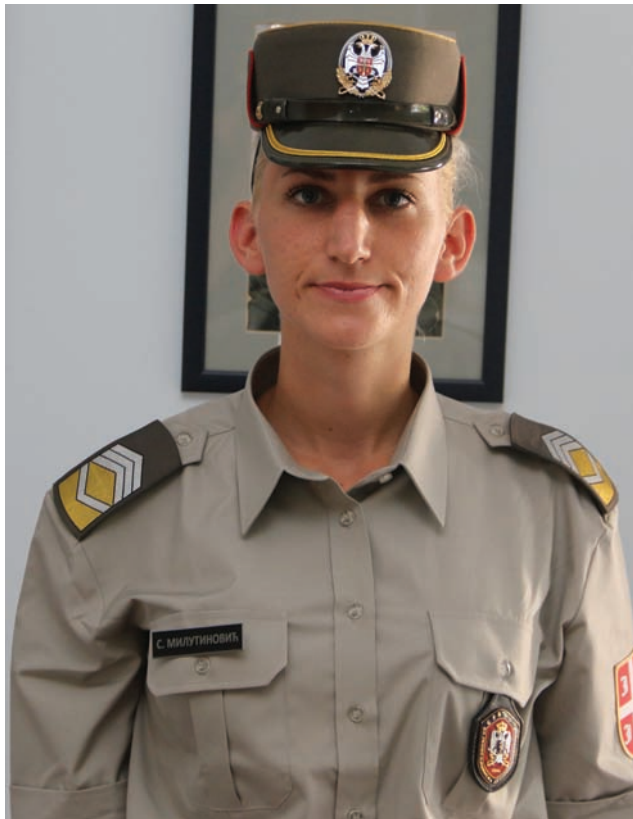
Они су млади и успешни и сматрају да је, уз професионалну, војна оспособљеност једна од карактеристика зрелог и способног човека, посвећеног темељним друштвеним вредностима, који је спреман да, ако затреба, брани своју земљу. Намеравају да, када дође време за то, заврше све нивое каријерног усавршавања у Школи националне одбране и остваре све амбиције које красе успешног српског официра.

Кадеткиња Сања Милутиновић прва је у рангу 4. класе Медицинског факултета Војномедицинске академије с просечном оценом 10. Говорећи о мотивацији која је довела у ту еми-

Осим што су током школовања остварили изузетне резултате и показали колико знају и могу, најбољи свршени војни академци с поносом истичу да им је највећа част што ће као официри Војске Србије и професионалци у својим областима бити у прилици да служе отаџбини и буду пример генерацијама младих

нентну војнообразовну установу, каже да је реч о логичном избору, с обзиром на то да је у родном Ужицу завршила средњу медицинску школу.

– Ако ме питате зашто баш Медицински факултет ВМА, одговор је да управо у тој установи имамо прилику да учимо од најеминентнијих стручњака у нашој земљи – каже једина кадеткиња која је студије завршила с највишом оценом и додаје да се та установа издваја по томе што се настава слуша у малим групама, па професори све студенте знају по имену, што академцима даје слободу да им се обрате кад год постоји потреба.

Кадеџкиња Сања Милутиновић

Прва у рангу 139. класе Војне академије, с просечном оценом 9,81, кадеткиња Маша Илић, са студијског програма Јавне финансије, каже да јој је прва година студија била најтежа, јер тада још није савладала методологију учења, па просек није још виши управо због оцена из тог периода. На питање зашто се после средње школе одлучила за Војну академију, истиче да је њен примарни мотив била жеља за самосталношћу.

– Војна академија, осим образовне, има и васпитну функцију, и заиста је велика животна школа. Много смо научили и сматрам да смо зрелији од наших вршњака и, чини ми се, да другачије размишљамо, вероватно зато што смо се већ суочавали с проблемима са којима ће они касније, кад почну да раде. Када је реч о избору студијског програма, био је логичан, с обзиром на то да сам завршила средњу економску школу – каже најбоља кадеткиња 139. класе Војне академије.

Невена Николић, друга у рангу на Медицинском факултету ВМА, с просечном оценом 9,98, каже да је први лекар у својој породици. Сања је њена школска другарица из ужичке Средње медицинске школе, из времена када

се, како истиче, и родила љубав према медицини.

– Током студија посебно ме фасцинирала организација факултета која почива на раду у малим групама, али и могућност бављења науком. Велики мотивациони фактор јесте и то што нас после завршетка школовања чека посао – каже млада Ужичанка.

Слично мисли и трећи по успеху на том факултету, кадет Никола Трифуновић, из Белетића код Шапца, који је током студија остварио просечну оценом 9,94.

– Завршио сам средњу медицинску школу и већ тада се родила љубав према медицини, али морам да признам да ми се у то време свидела и униформа официра Војске Србије. Медицински факултет ВМА је заиста био идеална шанса да остварим све своје највеће жеље.

Кад недаће инспиришу

Кадеткиња Катарина Јанковић друга је у рангу 139. класе Војне академије, с просечном оценом 9,69. Девојка из Салаша Црнобарског код Шапца завршила је смер Менаџмент у одбрани, род артиљерија, и истиче да је у Војску дошла привучена промоцијом војног школства у родном граду.

– На крају ове фазе школовања могу да кажем да се ниједног тренутка нисам покајала и да су студије на Академији веома драгоцено искуство, које ме је променило из корена, у шта се уверим кад год се поредим са вршњацима, јер ми се чини да сам много одговорнија и снажљивија – каже Катарина.

Трећи најуспешнији кадет у рангу Војне академије је Дејан Малица, који је завршио програм Јавне финансије с просечном оценом 9,67. Говорећи о

мотивима да студира баш у тој еминентној војнообразовној институцији, каже да је желео да се финансијски осамостали, како би помогао породици.

– Живим у Кикинди, а моји су из Мркоњић Града, одакле су избегли. Изгледа да су ме све те недаће инспирирале да дам најбоље од себе. Да се поново питам, опет бих уписао исти смер, јер је студијски програм готово идентичан оном с Економског факултета, с тим да су услови на Војној академији далеко бољи – каже Малица.

Александар Нужић и Душан Миљковић су први у рангу у виду Копнене војске. Први је артиљерац који је током студија остварио просечну оценом 9,64, а други је завршио модул Информациони системи, на смеру Војноелектронско инжењерство, с просеком 9,60.

Александар је из Будисаве код Новог Сада и пре осам година, како истиче, изузетно мотивисан и испуњен жељом да служи отаџбини, уписао је Војну гимназију, коју је завршио као девети у рангу.

– Ниједног трена није ме напустила жеља да служим отаџбини, а у животу се, иначе, водим принципом да кад нешто радим, то чиним најбоље што могу – наводи Нужић.

Војни гимназијалац је и Власотинчанин Душан Миљковић, који је ту школу одабрао, између осталог, и јер воли да се дружи, а знао је да му Војска пружа могућност да упозна много људи.

– Као свршени основац с фолклорном групом наступао сам у Бази „Југ” и тада сам први пут видео пешадијске препреке. Изгледале су ми веома занимљиво, али нисам ни сањао да ћу се определити за војни позив и да ћу их једном прелазити. Већ у другом разреду гимназије знао сам да желим да студирам информатику на Војној академији – истиче Душан.

У војсци сам стекао друга...

Одвојеност од породице, војна дисциплина, разноврсни наставни и ваннаставни садржаји, испитни роко-

ви и захтевна обука, само су део онога са чиме су се кадети „носили“ током студија.

Сања Милутиновић каже да су тешкоће саставни део живота, а да је спој војске и медицине велики изазов.

– Оба позива су захтевна. Обука у Ваљево ми је била највећи изазов. То је, практично, први месец студија и први додир с војском. Живот у колективу је специфичан и учи нас да схватимо да зависимо једни од других и да се морамо прилагођавати – каже најбоља кадеткиња у рангу Медицинског факултета ВМА и додаје да је током студија заиста стекла „пријатеље за цео живот“.

– Научила сам и да скијам, што вероватно никад не бих да нисам имала ову прилику, а сјајна је и обука из веслања. Све су то занимљиве и лепе успомене које моји вршњаци најчешће немају прилику да доживе.

Најбољој кадеткињи Војне академије Маши Илић током студија ништа појединачно није посебно „тешко пало“, већ је „цело школовање комплексан спој с којим се треба суочити“.

– Дан има 24 сата, а сваки сат нам је испланиран. Да ли је реч о одласку на терен, ваннаставним активностима, све вас, помало, одвлачи од учења и испита. Треба остати јак и све постићи.

Изазови будућности

На питање како надаље види себе, будући војни лекар Невена Николић каже да се највише радује првом радном месту.

– Једва чекам да почнем да радим као лекар опште праксе и баш ме интересује како ће све то изгледати, јер

заиста волим свој позив. Наравно да имам велику жељу за новим знањима и искуствима, па се надам да ме у будућности чекају специјализација и докторске студије, а волела бих и да се бавим науком.

Њен колега Никола каже да му се планови своде на наредни корак и на успешно уклапање у нови колектив.

Кадеткиња Маша Илић

– Желим да применим и оправдам знање које сам стекао током студија, али и да се усавршавам, стручно и научно. Такође, желим да ја будем тај који ће сутра млађим колегама да пренеси знање.

Кад је реч о плановима за будућност, Дејан Малица каже да су то прво мастер студије, а посебно се интересује за цивилну ревизију или јавне финансије.

– Веома сам поносан што постајем официр Војске Србије и сада су преда мном нови изазови с којима желим да се суочим.

Маша Илић, прва у рангу Војне академије, истиче да себе данас види као особу која је успешно комплетира једну животну фазу.

– Размишљам о првом радном месту и уклапању у нови колектив. Немам трему, нити страх од непознатог, како сам се с 19 година снашла на Академији, тако ћу и с 23 било где.

Као командира артиљеријског вода себе већ сутра види Александар Нужић, први у рангу вида Копнене војске.

– Увек сам размишљао о раду у јединици. Треба да командујем припадницима од којих сам млађи десетак година, а који су већ прекаљени војници и залужују поштовање. Наддам се и прилици за каријерно усавршавање.

Готово на исти начин говори и Катарина Јанковић, која истиче да жели да се докаже као успешна у послу, на дужности командира вода у некој артиљеријској јединици. Потом и да се усавршава у Школи националне одбране.

Да су му све професионалне амбиције искључиво везане за Војску Србије потврђује и кадет, информатичар Душан Миљковић.

– Није поштено да најбољи људи, којима је Војска дала прилику да се образују, напуштају систем. Неопходно је да нас воде најбољи. Био бих срећан када бих посао добио у Центру за примењену математику и електронику, јер се управо они баве развојем и применом криптографије, што је моја омиљена област.

Девојка с просеком 10, кадеткиња Сања Милутиновић, каже да ће заиста бити занимљиво видети ко ће јој бити први пацијент. Планира да се у будућности бави радиологијом.

За крај, осморо најуспешнијих кадета Војне академије и Медицинског факултета ВМА поручују да школовани млади људи знање треба да ставе на располагање својој земљи, јер отаџбина нема „резервну младост“. Кажу и да нема веће привилегије него домовини служити као припадник Војске Србије и да су срећни што ће ускоро понети прве официрске чинове. ■

Владимир ВЈЕШТИЋ
Снимимо Срђан ХАЈСТЕР